

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. С.З., 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З. в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Д. М. Х.

при участието на секретаря Даниела М. Калчева като разгледа докладваното от Д. М. Х. Търговско дело № 20255500900377 по описа за 2025 година

Предявеният иск е иск с правно основание чл. 432 КЗ и вр. с чл. 45 от ЗЗД.

В **исковата молба** се твърди, че на 19.07.2024г. около 13.45ч. по път 6602 км 1+600 в землището на община С.З., на кръстовището, разположено на вход-изход към с.Б. и гр.С.З. е настъпило ПТП със следните участници и при следната фактическа обстановка:

-Участник 1: МПС - лек автомобил марка Ф., модел П. с рег.№ СТ***СМ, собственост на И. П. М. ЕГН *****, управлявано от лицето И. П. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: обл. С.З., общ. С.З. С.З. ул. ***** и пътник, пътуващ на предна дясна седалка

- П.Н. М.а, ЕГН *****, с постоянен адрес: обл. С.З., общ. С.З., гр. С.З. ул. *****.

-Участник 2: МПС - лек автомобил марка Т., модел Я. с рег.№ РВ***АЕ, собственост на Д. Н. Х., ЕГН *****, управлявано от лицето Д. Н. Х., ЕГН ***** с постоянен адрес: гр.К., общ. К., ул. ****.

-Участник 3: лек автомобил марка Д., модел Л. с рег.№ СВ***КВ, управлявано от лицето Д.Д.Д.,

на 19.07.2024г. около 13.45ч, при сухо време и нормална видимост по път 6602 км 1+600 в землището на община С.З., на кръстовището разположено на вход-изход към с.Б. и гр.С.З., в посока запад-изток, се движел лек автомобил марка Ф., модел П. с рег.№ СТ***СМ, управлявано от лицето И. П. М. и пасажер /позициониран на предна дясна седалка, с правилно поставен обезопасителен колан/ - П.Н. М.а. В същото време в посока север-юг се движил лек автомобил марка Т., модел Я. с рег.№ РВ***АЕ, управлявано

от лицето Д. Н. Х.. Водачът на л.а. Т., модел Я. не се съобразил със знаковото стопанство въведено в зоната на кръстовището и настъпил удар с движещия се по пътя с предимство л.а. Ф., модел П.. В резултат на удара л.а. Ф., модел П. се отклонил в ляво спрямо посоката си на движение и се ударил в еластичната преграда, разположена на североизточния край на кръстовището, а л.а. Т., модел Я. се завъртял в посока на часовниковата стрелка и се ударил в движещия се в посока изток-запад л.а. Д., модел Л., управляван от лицето Д.Д.Д.. В момента на първоначалния удар са контактували страничната дясна част на л.а. Ф., модел П. с предна челна лява част на л.а. Т., модел Я.. Ударът е страничен кос. След него л.а. Ф., модел П. се придвижва напред и в ляво и се удря в североизточната еластична метална ограда /мантинела/ и се завърта в посока обратна на часовниковата стрелка, а л.а. Т., модел Я. се завърта в посока на часовниковата стрелка и се придвижва напред и надясно спрямо посоката си на движение, като с лява страна навлиза в лентата за движение на л.а. Д., модел Л. и се удря в предна челна част на лекия автомобил.

Скоростта на движение на трите автомобила преди удара и в момента на удара са едни и същи, а именно:

За л.а. Т., модел Я. - 48 км/ч, за л.а. Ф., модел П. - 54 км/ч и за л.а. Д., модел Л. - 32 км/ч

Скоростите на движение на трите автомобила са били съобразени с пътноклиматичните условия в този участък. Максимално допустимата скорост в участъка на настъпилото ПТП е 90 км/ч.

Твърди се, че за водачите на л.а. Ф., модел П. и на л.а. Д., модел Л. ударите с л.а. Т., модел Я. са непредотвратими. Водачът на л.а. Т., модел Я. е могъл да предотврати настъпването на ПТП, като е трябвало да се съобрази със знаковото стопанство въведено в зоната на кръстовището, а именно: с пътен знак Б2 „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“. Към момента, в който л.а. Т., модел Я. навлиза в лентата за движение на л.а. Ф., модел П., водачът на последния е нямал техническата възможност да предотврати настъпването на произшествието.

Вследствие на удара, травми са получили водачът на л.а. Ф., модел П. - И. П. М. и пътувалият на предна дясна седалка пасажер П.Н. М.а. Посочва се, че П. остава заклещена в автомобила и бива извадена от пристигналите на място пожарникари, които се налага да срежат вратата на лекия автомобил, предвид деформацията му. Отведени са за оказване на медицинска помощ в ФСМП С.З., към УМБАЛ „П.Д.С.К.“ АД- С.З. за лечение. По двете МПС са били нанесени материални щети. Малко, след възникването на ПТП пристигнал полицейски патрул от ОДМВР-С.З., сектор „Пътна полиция“

При удара тялото на И. М. контактувало с волана на автомобила, предпазния колан и интериора на автомобила и с оглед инерционните сили е получил множество травми. Следствие от удара между двете МПС била причинена тежка и многостепенна средна телесна повреда на И. П. М. ЕГН *****, изразяваща се в: гръдна травма, изразяваща се в счупване на

гърдна кост /осъществява медикобиологичния квалифициращ признак „Трайно затруднение на движенията на снагата“/, контузия на десния бял дроб, набиране на кръв в дясна плеврална кухина / осъществява медикобиологичния квалифициращ признак „Разстройство на здравето временно опасно за живота“/; охлузвания на главата и ляво коляно: прорезни рани на десния долен крайник / осъществява медикобиологичния квалифициращ признак „Временно разстройство на здравето, неопасно за живота“/.

Посочено е, че М. е откаран от екип на ЦСМП и настанен за лечение в клиниката по гърдна хирургия към УМБАЛ „П.Д.С.К.“ АД- С.З. с гадене, замъглено зрение, болки в гърдите и задух. Назначени са му множество прегледи и изследвания, в т.ч. ЕКГ, кат на глава, кат на шия, кт на гръден кош, рентгенография на гръден кош и бял дроб. Постъпва с диагноза - Контузио пулмонис декстра; Фрактура етерни; Хемоторакс минималис декстра, минимално хеморагично-еквивалентно съдържимо в свободното плеврално пространство в лява-аксиален размер 5мм; в 6, 9 и 10 сегменти на десен бял дроб са видими зони тип „матово стъкло“ видно от Епикриза ИЗ: 15471 от 24.07.2024г.

Твърди се, че М. остава в клиниката по гърдна хирургия към УМБАЛ „П.Д.С.К.“ АД- С.З. в периода 19.07.2024г - 24.07.2024г.

И. е изписан на 24.07.2024г с предписания за постелен и хранителен режим при домашни условия.

Излагат се съображения, че ищецът физически и емоционално тежко преживял катастрофата.

След изписването си от болничното заведение на 24.07.2024г и спазвайки, лекарските предписания ищецът останал в дома си в продължение на повече от три месеца, време през което първите няколко седмици бил изцяло на легло. В този период бил с непрестанни болки в гърдите, торса и главата, които с течение на времето се засилвали. През този период, М. лежал изцяло или е в полуизправено положение, като за него се грижели негови близки.

След като се прибрал в дома си, И. почувствал силно безпокойство. Започнал да изпитва страх от това, което е можело да се случи, че е можело да има далеч по - сериозни последици за здравето и живота му. Не спал през следващите няколко седмици. Основните му оплаквания били болки в главата, торса и гърдите. През следващите месеци тези оплаквания намалели, но продължил да се чувства напрегнат и неспокоен, нямал апетит - повече от няколко седмици, отслабнал 5-7 килограма. Нощем се събуждал по 2-3 пъти. Не минавало ден, в който да не си припомни катастрофата. Изпитвал панически страх да се качва в автомобили. Трудно се концентрирал. Настроението му било понижено, мислел какво е можело да се случи. В резултат на преживяното ПТП здравословното състояние на М. се влошило, което дало отражение на психиката му. Вследствие на изживяния шок, той се

оплаквал от понижено настроение, тревожност, връщане към спомена за злополуката, нарушения в съня и вниманието. Ищецът твърди, че се чувства напрегнат, не може да спи нощем и постоянно се връща към момента на инцидента и мисловно преживява случилото се, което е довело до нарушаване на всекидневието му. Вследствие на преживяното ПТП, М. е получил емоционален стрес с последващо разстройство в адаптацията (психо травма). Инцидентът от 19.07.2024год. значително е влошил качеството на живот на ищеца.

В резултат на този инцидент и получените от него травматични увреждания, ищецът претърпял и продължавал да търпи болки и страдания. След напускането му на болницата на 24.07.2024г И. останал да се възстановява при домашни условия в собствения си дом, в продължение на около 90 дни изпитвал силни болки в травмираните места. Не му е било позволено да става от леглото и единствено лежал по гръб (около 30 дни). Бил зависим от помощта на близките си и за най - елементарни битови и санитарни нужди. Нуждата от чужда помощ му е необходима в продължение на месеци.

Налагало му се в продължение на около 90 дни всекидневно да приемам обезболяващи медикаменти. В нередки случаи и към настоящия момент продължавал да приема в определени моменти по лекарско предписание болкоуспокояващи медикаменти, тъй като болките били нетърпими в определени дни.

Освен физическите болки, ищецът твърди, че е претърпял и душевни страдания. До преди инцидента бил изключително деен и уверен човек, дълбоко отдаден на близките си. След ПТП вече се чувствал друг човек. Постоянно мислел за случилото се. Не минавало ден, в който да не си припомни катастрофата. Трудно се концентрирал. Настроението му било понижено, мислел какво е можело да се случи. Дълго време не можел да се движи нормално, загубил формата си, чувствал се бавен, негоден и изпитвал притеснения дали ще може да се справи с ежедневните си ангажименти.

Вследствие на ПТП и получените физически травми, ищецът се чувствал отпаднал, изморен и отчаян, развалил се сънят му, вечер не можел да спи. Продължавал да изпитва и душевни болки, тъй като все още преживявал случилото се. Инцидентът от 19.07.2024год. за един не малък период от време значително влошил качеството на живот на ищеца.

Отделно от чисто физическите увреждания, ищецът е преживял и силен уплах и стрес от претърпяното ПТП.

Посочва, че всички тези понесени болки от физическо естество представляват неимуществени вреди. Наред с тях М. претърпявал и болки от морално естество - преживените притеснения, стрес при възникване на травмата, ограниченията в битовото му ежедневие по- значителни в периода на възстановяване за продължителен период от време (повече от три месеца), невъзможността да разчита на себе си по време на възстановителния период и излизане от дома за разходка и изпитваното чувство за непълноценност и

зависимост от грижите на близките му хора. За горепосочения продължителен период от време е нарушен обичайният му и установен начин на живот в битово и трудово отношение и това станало причина за постоянен душевен дискомфорт.

Ищецът твърди, че и към настоящия момент все още не се е възстановил напълно - продължава да изпитва болки при промяна на времето и при натоварване.

Във връзка с описания случай е било образувано ДП № 1228 зм - 180/2024г. по описа на сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР - С.З..

Посочено е, че от заключението на назначените в хода на разследването съдебно-медицинска експертиза № 310/2024 г. се изяснява, че пострадалият И. М. е получил гръдна травма, изразяваща се в счупване на гръдна кост /осъществява медикобиологичния квалифициращ признак „Трайно затруднение на движенията на снагата“/, контузия на десния бял дроб, набиране на кръв в дясна плеврална кухина / осъществява медикобиологичния квалифициращ признак „Разстройство на здравето временно опасно за живота“/; охлузвания на главата и ляво коляно: прорезни рани на десния долен крайник / осъществява медикобиологичния квалифициращ признак „Временно разстройство на здравето, неопасно за живота“/. Възстановяването трае 2-3 месеца.

Установените травматични увреждания са причинени от действието на твърди тъпи предмети и предмети с остри ръбове, условие за каквото има в купето на лек автомобил при автозлополука и е възможно да са били получени по времето и начина, описани в ДП.

Ищецът посочва, че от изготвените автотехническа и съдебномедицинска експертиза в досъдебното производство изцяло кореспондират с описаната по-горе фактическа обстановка, при която е настъпило процесното ПТП.

Счита, че от изложеното е видно, че вредоносният резултат е в пряка причинно - следствена връзка с допуснатите от Х. нарушения на правилата за движение по пътищата. Деецът признал вината си, дал обяснения по случая и изказал съжаление относно извършеното.

В хода на разследването, на 02.05.2025г. Д. Н. Х., ЕГН ***** бил привлечен като обвиняемо лице за извършено престъпление по чл. 343, ал.3, буква „а“, вр. ап. 1, б. „б“, вр. чл.342, ал.1 от НК, за това, че на 19.07.2024г. по път 11-6602, km 1+163 на кръстовище с път 66614, в землището на гр.С.З., при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка Т., модел Я. с рег.№ РВ****АЕ е нарушил правилата за движение, посочени в закона за движението по пътищата /ЗДВП/, а именно:

- чл.50, ал.1 от ЗДВП- На кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които

се движат по пътя с предимство.

- чл.46, ал.2 от ПП ЗДвП - „пътен знак Б 2 указва на водачите на пътни превозни средства, че са длъжни да спрат на „стоп-линията“, очертана с пътна маркировка, или ако няма такава - на линията на която е поставен знакът. Преди да потеглят отново, водачите са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които имат предимство",

като по непредпазливост причинил средна телесна повреда на повече от едно лице, а именно на две лица, изразяваща се в:

на И. М. - двустепенна средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на гръдна кост, причинило трайно затруднение на движението на снагата за СРОК ПО- ДЪЛЪГ от 30 дни, както и контузия на десния бял дроб, набиране на кръв в дясна плеврална кухина, причинило разстройство на здравето, временно опасно за живота

на П. М.а - двустепенна средна телесна повреда, изразяваща се в гръдна травма /двустранина контузия на гръден кош със счупване на гръдната кост, счупване на III, IV, V, VI и VII ребра вдясно и IV, V и VI ребра вляво, контузия на десен бял дроб с набиране на въздух в дясната плеврална кухина/, причинили разстройство на здравето, временно опасно за живота и трайно затруднение на движението на снагата за СРОК по-дълъг от 30 дни

На 21.05.2025г на осн. чл. 381 от НПК между РП-С.З. и виновният водач Д. Х. е сключено Споразумение за решаване на делото в досъдебното производство, посредством което последният се признава за виновен по повдигнатите му обвинения.

На 29.05.2025г в о.с.з. Районен съд - гр.С.З. одобрил постигнатото споразумение и с Протокол № 219 по НОХД № 20255530201395 по описа за 2025г на Районен съд - гр.С.З., Д. Х. е признат за виновен за това, че на 19.07.2024 г., на 19.07.2024г. по път 11-6602, km 1+163 на кръстовище с път 66614, в землището на гр.С.З., при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка Т., модел Я. с рег.№ РВ****АЕ е нарушил правилата за движение, посочени в закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и ППЗДвП /чл. 50, ал. 1 ЗДвП и чл. 46, ал. 2 ППЗДвП и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на повече от едно лице, а именно на две лица, изразяваща се в:

на И. М. - двустепенна средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на гръдна кост, причинило трайно затруднение на движението на снагата за срок по-дълъг от 30 дни, както и контузия на десния бял дроб, набиране на кръв в дясна плеврална кухина, причинило разстройство на здравето, временно опасно за живота

на П. М.а - двустепенна средна телесна повреда, изразяваща се в гръдна травма /двустранина контузия на гръден кош със счупване на гръдната кост, счупване на III,IV,V,VI,VII ребра вдясно и IV,V,VI ребра вляво, контузия на десен бял дроб с набиране на въздух в дясната плеврална кухина/, причинили

разстройство на здравето, временно опасно за живота и трайно затруднение на движението на снагата за срок по-дълъг от 30 дни - престъпление по чл. 343, ал.3, буква „а“, вр. ал. 1, б. „б“, вр. чл.342, ал.1 от НК.

Одобреното от Районен съд - гр.С.З. решение било окончателно и е влязло в законна сила.

Счита, че с оглед изнесените факти и обстоятелства по безспорен начин са установени деликтът, извършителят, неговата вина, причинената вреда по вид, обем и характер и причинната връзка, т.е. налице са всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане - щета, причинна връзка и вина.

Предвид изложеното за И. П. М. възниквало право на обезщетение за претърпени неимуществени вреди. В тази връзка, счита, че сумата от 100 000,00 лв. или равностойността на сумата в евро - 51129,19 евро би била адекватна и ще може да репарира понесените неимуществени вреди от пострадалия, причинени от претърпените телесни увреждания и душевни болки и страдания.

По време на о.с.з по делото подсъдимият Д. Х. заявил, че не оспорва фактическата обстановка, признава се за виновна, съжالياва за извършеното и моли за минимално наказание.

Посочва, че горната фактическа обстановка се доказвала по безспорен и категоричен начин от събраните по предвидения процесуален ред доказателства в хода на досъдебното производство; показанията на разпитаните по делото свидетели очевидци и пострадалия М., както и от заключенията, на назначените и изготвени експертизи от различен характер.

Счита, че от изложеното е видно, че вредоносният резултат е в пряка причинно - следствена връзка с допуснатите от Х. нарушения на правилата за движение по пътищата. Деецът признава вината си, дал обяснения по случая и изказва съжаление относно извършеното.

Посочва, че пътнотранспортното произшествие от 19.07.2024год., при което е пострадал И. М. е настъпило изключително и само поради допуснати нарушения на правилата за движение по пътищата от водача на лек автомобил марка Т., модел Я. с рег.№ РВ****АЕ- Д. Н. Х..

Причинените на ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени телесни увреждания, са пряк резултат от противоправното поведение на водача на лек автомобил марка Т., модел Я. с рег. № РВ****АЕ Д. Х., който не е изпълнил задълженията си, вменени му със Закона за движението по пътищата и с виновното си поведение, причинил телесните увреди на М..

Излага съображения, че съгласно императивната разпоредба на чл. 300 ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и

виновността на дееца. Обстоятелствата, установени с присъдата, а именно - настъпилото ПТП, виновността на водача на МПС, претърпените вреди и причинно - следствената връзка са безспорно установени. Следователно в конкретния случай е безспорно установено, че именно Д. Н. Х., ЕГН ***** е извършителят на процесното деяние, а също така, че при неговото извършване е управлявал лек автомобил с рег.№ РВ****АЕ, марка Т., модел Я., с който е нарушил правилата на движение.

Към датата на ПТП, управлението от Д. Н. Х., ЕГН ***** лек автомобил марка Т., модел Я. с рег.№ РВ****АЕ, собственост на последния, е имал сключена задължителна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите при „З.А.Д.А.“ АД - гр.С., ЕИК **** със застрахователна полица № ВГ/11/124001473623 с покритие /10.05.2024г до 09.05.2025г/

Х. е управлявал МПС на законно основание, тъй като автомобилът е негова лична собственост, поради което е застраховано лице по смисъла на КЗ.

Като трето лице по смисъла на чл. 477, ал. 3 от КЗ, ищецът счита, че има право на обезщетение на основание чл. 477, ал. 1 от КЗ за претърпените от него имуществени и неимуществени вреди от ПТП и има качеството на увредено лице съгласно чл. 478 от КЗ.

Посочва, че съгласно чл. 429 от КЗ, застрахователят заплаща обезщетение, включително за пропуснати ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от непозволено увреждане, и за лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице.

Съгласно чл. 432, ал. 1 от КЗ, увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя.

Посочва, че на 06.01.2025г ответното дружество е уведомено за процесния инцидент от водача на лек автомобил марка Ф., модел П. с рег.№ СТ***СМ, собственост на И. П. М., посредством претенция по щета, заведена в „З.А.Д.А.“ АД - гр.С., ЕИК **** под № 33025100100001/06.01.2025г., от която дата и ответника се счита уведомен за процесното ПТП.

От името на ищеца била предявена извънсъдебна претенция пред ответника за заплащане на обезщетение за претърпените от него вреди.

На 19.06.2025г ищецът, съгласно чл. 380 от КЗ отправил пред „З.А.Д.А.“ АД - гр.С., ЕИК **** писмена застрахователна претенция за заплащане на застрахователно обезщетение в размер на 100 000,00 лв. или равностойността на сумата в евро - 51129,19 евро във връзка с всички неимуществени вреди, които е претърпял вследствие на процесното застрахователно събитие, която била заведена от ответника под ликвидационна преписка по щета № 10025100102007Н, получено на 23.06.2025г.

С писмо изх. № 10025-КЗ-2530/11.09.2025г. „З.А.Д.А.“ АД - гр.С. отказало да изплати обезщетение на ищеца с мотива, че „не се установяват по категоричен начин, както твърдените вреди, така и основателността на претенцията“.

Тъй като ищецът не е получил обезщетение за неимуществени вреди в резултат на претърпяното ПТП на 19.07.2024год. и не е съгласен с позицията на ответното дружество, изразена в писмо изх. № 10025-КЗ-2530/И.09.2025год., счита, че за него е налице правен интерес от завеждане на настоящите иски за репарирание на причинените му вреди, вследствие на непозволено увреждане против „З.А.Д.А.“ АД - гр.С..

Правният интерес за ищеца от предявяване на пряк иск по чл. 432, ал. 1 от КЗ против „З.А.Д.А.“ АД - гр.С. посочва, че произтича и от следните предпоставки:

1. Наличието към 19.07.2024г. /датата на увреждането/ на валидно сключена задължителна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите при „З.А.Д.А.“ АД - гр.С. със застрахователна полица № BG/11/124001473623 с покритие /10.05.2024г до 09.05.2025г/ по отношение на лек автомобил марка Т., модел Я. с рег. № РВ****АЕ, доколкото отговорността на застрахователя е функционално обусловена и по правило тъждествена по обем с отговорността на деликвента.

2. Наличието на всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

3. Проведена процедура съгласно чл. 380 от КЗ и неизплащане на претендираното застрахователно обезщетение

Посочва, че принципът на справедливостта изисква в най-пълна степен компенсиране на вредите от увреденото лице. Този принцип изисква индивидуална преценка. С оглед общия критерий за справедливост, залегнал в нормата на чл. 52 от ЗЗД, ищецът счита, че размера на обезщетението, което му се дължи, съобразно претърпените от него вреди е в общ размер на 100 000,00 лв. или равностойността на сумата в евро - 51129,19 евро - обезщетение за неимуществени вреди, представляващи претърпени от него, търпими и към настоящия момент физически и психически болки, страдания и неудобства, подробно описани по- горе, които са следствие от реализираното ПТП от 19.07.2024г.

В тази връзка, претендира от ответника изплащане на обезщетение за неимуществени вреди, които са в пряка и непосредствена причинна връзка с настъпилото на 19.07.2024г. ПТП.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника „З.А.Д.А.“ АД - гр.С., ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. С., **** да заплати на И. П. М. ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С.З. ул. ***** следните обезщетения:

- 100 000,00 лв. /сто хиляди лева/ или равностойността на сумата в евро - 51129,19 евро /петдесет и една хиляди сто двадесет и девет евро и деветнадесет евроцента/, представляващи обезщетение за претърпени от И. П.

М. ЕГН ***** неимуществени вреди, изразяващи се във физически и психически болки, страдания и неудобства, подробно описани в настоящата искова молба, които са в резултат на ПТП настъпило на 19.07.2024г на път 6602 км 1+600 в землището на община С.З., на кръстовището разположено на вход-изход към с.Б. и гр.С.З., причинено от виновното, противоправно поведение на Д. Н. Х., ЕГН ***** , при управление на лек автомобил марка Т., модел Я. с рег. № РВ****АЕ, ведно със законната лихва върху сумата от 06.01.2025год. - датата на уведомяването на застрахователя за настъпилия пътен инцидент с пострадали лица от наша страна до окончателното ѝ изплащане

Претендира присъждане на всички такси и разноски по производството, както и адвокатски хонорар.

Моли, да му бъде присъдено и адвокатско възнаграждение на основание на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Постъпил е **отговор на исковата молба**, с който ответникът посочва, че във връзка с ПТП, реализирано на 19.07.2024 г. на път П-6602, км. 1+163, при което катастрофира л. а. „Т. Я.” с ДК № РВ **** АЕ, управляван от Д. Н. Х. и застрахован в ЗАД „А.” по застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите с полица №BG/11/124001473623, л.а. „Ф. П.“ с ДК №СТ *** СМ и л.а. “Д. Л.“ с ДК №СВ **** КВ, при което са причинени телесни увреждания на ищеца, ответното дружество е било поканено да определи и изплати застрахователно обезщетение, въз основа на което е образувана ликвидационна преписка - щета №10024100102007Н. Същата е разгледана и е намерено, че не са представени достатъчно доказателства за определяне на основанието и размера на претенцията, поради което с писмо, наш изх. №10025-КЗ- 2530 от 11.09.2025 г. дружеството уведомило ползвателя на застрахователна услуга и неговия процесуален представител относно необходимостта от представяне на допълнителни доказателства. Към същата не били представени всички необходими доказателства за определяне на основанието и размера на вредата, поради което, твърди че ответното дружество не е дало повод за завеждане на настоящото дело и не му е дадена възможност да определи и изплати застрахователно обезщетение по реда на чл. 499, ал. 1 от КЗ. Дружеството умишлено е било възпрепятствано да определи и изплати застрахователно обезщетение, като по този начин кредиторът е изпаднал в забава.

Във връзка с изложеното, твърди че ответното дружество не е дало повод за завеждане на настоящото дело и не му е дадена възможност да определи и изплати застрахователно обезщетение по реда на чл. 499, ал. 1 от Кодекса за застраховането. Дружеството умишлено е било възпрепятствано да определи и изплати застрахователно обезщетение, като по този начин кредиторът е изпаднал в забава.

На самостоятелно основание, оспорва механизма на настъпване на ПТП по начина, описан в исковата. Твърди, че принос за настъпване на

произшествието има и водачът М. - ищец в настоящото производство, който поради движение с превишена и несъобразена скорост не успява при възникнала опасност да намали и при необходимост да спре, като реализира ПТП с л. а. „Т. Я.”с ДК № РВ **** АЕ.

Във връзка с изложеното, твърди че пострадалия ищец в настоящото производство, има основен принос за настъпване на произшествието. Същият е допуснал редица нарушения на закона за движение по пътищата, като при приближаване на кръстовище се е движил с превишена и несъобразена скорост и при възникналата опасност не е направил опит да намали или спре.

Посочва, че с оглед значителния принос на водача М., застрахователят не дължи обезщетение, респективно дължимото такова следва да бъде значително намалено съответно с приноса на всеки от водачите.

Ответникът оспорва предявения иск по размер.

Счита, че същия е предявен в изключително завишен размер и не отговаря на действително претърпените от ищеца вреди.

Счита, че следва да се има предвид, че в исковата молба са посочени необосновано тежки увреждания, неотговарящи на представените по делото доказателства.

Посочва, че от представените медицински документи е видно, че при процесното ПТП ищеца е получила следните увреждания:

- Контузия на гръдния кош със счупване на гръдната кост и хемоторакс вдясно с излив на минимално количество кръв;
- Ожулване на лявото коляно;
- Порени рани в областта на подбедрицата вдясно

Посочва, че в представената медицинска документация липсват данни за други увреждания, а така констатираните телесни повреди не биха могли да обосноват присъждане на обезщетение в претендирания размер от 100 000,00 лева. Така описаните травми са лекувани консервативно, без оперативни интервенции, като общият болничен престой е продължил пет дни. Няма данни, че лечението е преминало с усложнения. Естеството на травмата не предполага последващи усложнения или влошаване на здравето. Възстановителният период е сравнително краткотраен от порядъка на 2-3 месеца.

Счита, че се касае за временно разстройство на здравето, неопасно за живота, без остатъчни негативни последици. Твърденията, че болките и страданията продължават и към настоящия момент счита, че не са подкрепени с каквито и да било доказателства, а и противоречат на простата житейска логика. Липсват каквито и да било доказателства за преживени психологически травми или дискомфорт, не е търсена специализирана психологическа или психиатрична помощ.

Единственият представен медицински документ е епикриза от УМБАЛ

„Проф. д-р Ст. Киркович“, която документира първоначалната хоспитализация. Липсват каквито и да било доказателства, че впоследствие е търсена медицинска помощ. Противоречи на каквато и да било логика да се твърди, че въпреки влошеното си здравословно състояние (каквото се твърди в исковата молба), едно лице не би потърсило каквато и да била медицинска помощ. Липсата на последващи медицински документи недвусмислено сочи, че последствията от травмата са преодолени в рамките на първоначалната хоспитализация от пет дни и не е било необходимо каквото и да било последващо лечение.

Излага съображения, че при определяне размера на неимуществените вреди, съдът следва да има предвид разпоредбите на чл. 52 ЗЗД. Посочва, че вредата трябва да се определи към момента на настъпването ѝ, когато претенцията е станала изискуема. С оглед вида на претърпените болки и страдания и техния характер счита, че предявената претенция за обезщетение е в изключително завишен размер, за да доведе до репарирание на моралните вреди в техния действителен размер, каквото е изискването на закона. Посочва, че обезщетението за неимуществени вреди цели да предложи паричен еквивалент на претърпените болки и страдания, а не да увеличава материалното благосъстояние на увредените лица. В конкретния случай счита, че са налице сравнително леки телесни увреждания и претендираната сума по никакъв начин не кореспондира с тях, не е съобразена с обществената и икономическа конюнктура и цели неоснователно обогатяване на увреденото лице.

Не на последно място, твърди, че следва да бъде отчетена високата степен на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на увреденото лице и да бъде приложена разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД.

Посочва, че съпричиняването се изразява в следните нарушения на правилата за движение по пътищата, които са в пряка причинно-следствена връзка с тежестта на получените увреждания:

Ищецът е допуснал редица нарушения на закона за движение по пътищата, като при приближаване на кръстовище се е движил с превишена и несъобразена скорост и при възникналата опасност не е направил опит да намали или спре.

Излага съображения, че подобно поведение сочи на едно грубо незачитане на правилата за движение по пътищата и пренебрежение към собствената безопасност и здраве, поради което моли, ако съдът не приеме претенцията за изцяло неоснователна, то да намали дължимото обезщетение с оглед значителния принос на пострадалия.

Предвид изложените съображения, моли съда да приеме исковете за неоснователни и недоказани в претендираните от ищеца размери.

Оспорва изцяло иска за присъждане на лихви като неоснователен.

Посочва, че искът за лихва е акцесорен и неоснователността на основния

иск води до неоснователност на иска за лихви.

На следващо място, твърди, че ЗАД „А.“ не е изпаднало в забава, като ищеца умишлено е възпрепятствала дружеството да определи и изплати обезщетение, поради което не се дължат лихви.

Не на последно място, съгласно разпоредбите на чл. 497 от Кодекса за застраховането, застрахователят дължи лихва от по-ранната от двете дати, както следва:

- Изтичане на 15 дни от представянето на всички документи, което е неприложимо в настоящия случай, доколкото пред застрахователя не са представени всички документи, необходими за определяне основанието и размера на претенцията;

- Изтичането на тримесечния срок по чл.496, ал. 1 от КЗ от предявяване на претенцията пред застрахователя, което в настоящия случай е настъпило на 06.03.2025 г., което представлява най-ранната възможна дата на изпадане в забава.

Ответникът оспорва претенцията на ищеца за присъждане на разноски за правна защита, като неоснователна, като твърди, че такива разноски не са действително направени и това обстоятелство не е удостоверено. При условията на евентуалност, оспорва по размер адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца като прекомерно завишен, съобразно фактическата и правна сложност на защитата, необходима за образуване и представителство по делото.

Моли съдът да вземе предвид, че разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 за възнагражденията за адвокатска работа е нищожна, тъй като е налице нарушение на нормата на чл. 101, пар.2 ДФЕС.

Съгласно т.1 от диспозитива на решение С-438/22 на СЕС, при установяване на нищожността, съдът е длъжен да откаже да приложи тази правна уредба (НМРАВ), по отношение на страната, която осъжда да заплати разноски. Моли, при определяне размера на адвокатското възнаграждение, съдът да отчете степента на фактическа и правна сложност на делото.

Претендира съдебно-деловодни разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

Постъпила е **допълнителна искова молба**, с която ищецът заявява, че оспорва отговора, подаден от ответника.

С оглед на обстоятелството, че ответникът не е оспорил наличието на валидно застрахователно отношение, моли това обстоятелство да бъде обявено за безспорно, както и обстоятелството, че от името на ищеца е била заведена претенция пред ответното дружество за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди и има образувана щета ликвидационна преписка по щета № 10025100102007Н.

Оспорва възражението на ответника, че ищецът не е претърпял

неимуществени вреди в твърдения обем. По отношение на твърдението на ответника, че не са предствени медицински документи за проведено лечение и последващи контролни прегледи, както и че „дружеството умишлено е било възпрепятствано да определи и изплати застрахователно обезщетение, като по този начин длъжникът е изпаднал в забава“, то с молбата - претенция от 19.06.2025г ответникът е уведомен за настъпилото ПТП и съгласно чл. 107 от КЗ, ако за разглеждането на претенцията са му необходими други документи, които се намират у трети лица и институции, има право да получи необходимата информация, съхранявана от личния лекар, лечебните и здравните заведения и от лицата, които имат право да удостоверяват настъпването на обстоятелства, както и заверени преписи от документи. С молбата - претенция ищецът посочва, че е представил всички документи, с които разполага и които са необходими на ответника за разглеждане на претенцията.

Твърди, че не отговарят на действителната фактическа обстановка твърденията, че на ответникът не му била дадена възможност да определи и заплати застрахователно обезщетение. В периода 19.08.2025г — 26.08.2025г., пълномощникът на пострадалото лице, получил няколко обаждания от служители на ответното дружество с предложения /обидно ниски с оглед телесните увреди на М./ за доброволно уреждане на претенцията. Когато поискал тези предложения да бъдат обективирани в писмен вид и заявил, че предлаганите суми са изключително ниски, му било заявено, че дружеството нямало такава практика и комуникацията била преустановена от страна на застрахователната компания. С писмо изх. № 10025-КЗ-2530 от 11 09.2025год. „З.А.Д.А.“ АД - гр.С. отказало да изплати обезщетение на ищеца с мотива, че „не се установяват по категоричен начин, както твърдените вреди, така и основателността на претенцията“

По отношение на твърдението, изложено в отговора на исковата молба, че представените по делото медицински документи необосновавали нито твърдените неимуществени вреди, нито искания размер на обезщетение за тях, то тези твърдения на ответната страна ищецът счита за абсолютно бланкетни и голословни. Посочва, че както с молбата-претенция до дружеството ответник, така и с процесната искова молба са представените по делото множество медицинска документация, в т.ч. рентгенови изследвания /образна диагностика и множество амбулаторни листове, установяващи и доказващи по категоричен начин, претърпените от ищеца травматични увреди, хода на оздравителния процес и периода на възстановяване.

Относно възражението на процесуалния представител на ответника, касаещи размера на предявените от И. М. искове за неимуществени вреди и че същия не кореспондира със законно прогласения принцип за справедливост ищецът взема следното становище:

Оспорва възражението за прекомерност на претендираното обезщетение. Твърди, че същото е съобразено със съдебната практика по

сходни случаи за близък период от време. Счита за неоснователни твърденията в отговора на исковата молба, относно размера на исковата претенция, за който ответната страна сочи, че не кореспондира с принципа на справедливостта и че същия бил в завишен размер. Посочва, че няма паричен еквивалент, който може да компенсира болките и страданията, търпени от ищеца в резултат на причинените му следствие на процесното ПТП средни телесни увреди. Каквато и сума да бъде платена, тя не може да върне състоянието му, такова, каквото е било преди настъпване на процесния инцидент. Посочва, че това произшествие оставя и траен негативен белег в съзнанието на мъжа. С оглед принципа на справедливостта обаче, ищецът счита, че следва да бъде компенсиран поне частично за болките и страданията, които е преживял, търпи и ще търпи, следствие на причинените му телесни увреди.

Намира за напълно неоснователно и необосновано възражението на процесуалния представител на „З.А.Д.А.“ АД - гр.С. за прекомерност на претенцията на ищеца за неимуществени вреди. Твърди, че въпросната сума изцяло кореспондира с икономическата обстановка в страна и с постоянно покачващите се цени на стоките и услугите и най-вече с цените на основните храни, битовите сметки, медицинските услуги и лекарствата. В тази връзка счита, че размерът на исковата претенция не е произволно определен и че размерът ѝ изцяло кореспондира с претърпените от И. М. травматични увреди, с продължителността на периода на възстановяване, както и с трайните негативни последици за здравословното му състояние. Във връзка с доказването на вида, характера, причинно-следствената връзка и продължителността на претърпените от ищеца фрактури, посочва че е ангажирал писмени доказателства и е направил доказателствени искания.

Не смята, че процесуалния представител на „З.А.Д.А.“ АД - гр.С. разполага с експертни познания и квалификация в областта на медицината, за да твърди с такава степен на категоричност, че ищецът не бил понесъл в пълен обем, описаните в исковата молба болки и страдания.

В тази връзка, счита, че всички аргументи и възражения, релевирани от процесуалния представител на ответника, за голословни, бланкетни и неоснователни.

Според ищеца буди недоумение, как травматични увреди като гръдна травма, изразяваща се в счупване на гръдна кост /осъществява медикобиологичния квалифициращ признак „Трайно затруднение на движенията на снагата“/, контузия на десния бял дроб, набиране на кръв в дясна плеврална кухина /осъществява медикобиологичния квалифициращ признак „Разстройство на здравето временно опасно за живота“ могат да бъдат квалифицирани от процесуалния представител на ответника като „в конкретния случай са налице сравнително леки телесни увреждания.

На следващо място ищецът се позовава на чл. 52 от ЗЗД и принципа на пълно и универсално обезщетяване на увреденото лице, обективизиран в чл. 51,

ал. 1 от ЗЗД.

Относно възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, заявява, че изцяло оспорва тези твърдения на процесуалния представител на ответното дружество и ги намира за неоснователни и необосновани и като такива счита, че не следва да се кредитират и да се вземат предвид от настоящия съдебен състав.

Ищецът твърди, че няма никаква вина за настъпване на процесното ПТП, като едновременно с това счита за абсолютно несъстоятелни твърденията на ответника, че М. поради движение с превишена и несъобразена скорост не успял при възникнала опасност да намали и при необходимост да спре и че последният реализирал процесното ПТП. В тази връзка поддържа описания в исковата молба механизъм на ПТП и скоростта на движение на трите автомобила.

Твърди, че скоростите на движение на трите автомобила са били съобразени с пътноклиматичните условия в този участък. Максимално допустимата скорост в участъка на настъпилото ПТП е 90 км/ч.

Поддържа, че за водачите на л.а. Ф., модел П. И на л.а. Д., модел Л. ударите с л.а. Т., модел Я. са непредотвратими. Водачът на л.а. Т., модел Я. е могъл да предотврати настъпването на ПТП, като е трябвало да се съобрази със знаковото стопанство въведено в зоната на кръстовището, а именно: с пътен знак Б2 „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“. Към момента, в който л.а. Т., модел Я. навлиза в лентата за движение на л.а. Ф., модел П., водачът на последния е нямал техническата възможност да предотврати настъпването на произшествието.

Излага съображения, че в хипотезата на съпричиняване от пострадалото лице по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД при определяне на обезщетението за претърпени неимуществени вреди от ищеца, съгласно задължителната практика на ВКС, е поддържано становището, че за да е налице съпричиняване като основание за намаляване на дължимото от застрахователя обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ е необходимо пострадалият обективно да е допринесъл с поведението си за вредоносния резултат, а не с условното и предполагаемо свое поведение. Счита, че твърденията от ответната страна обстоятелства, допринесли за настъпилите вреди, следва да бъдат доказани при условията на пълно и главно доказване, като конкретен обективен принос за настъпване на вредоносния резултат

Посочва, че съгласно чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда (каквато е конкретния случай) има задължителна сила за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, т.е. оспорването от страна на ответника относно липсата на вина у деликвента е неоснователно.

По отношение на възражението за недължимост на лихва за забава, взема становище, че съгласно чл. 493, ал. 1, т.5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 от КЗ, лихвите за забава, за които застрахованият по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ отговаря, се покриват от застраховката и са част от дължимото застрахователно обезщетение.

Съгласно чл. 429, ал. 3 КЗ лихвите за забава, за които отговаря застрахователят по ал. 2, т. 2 от КЗ, се дължат от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна.

Предвид гореизложеното счита, че застрахователното обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ включва наред с главницата и лихва върху нея, които се дължат, считано от най-ранната дата, от която застрахователят е узнал за вредоносното събитие, до дата на окончателното погасяване на вземането. Посочва, че на 06.01.2025г. ответното дружество е уведомено за процесния инцидент. Счита, че тази дата е и началната дата на претенцията за лихви по чл. 429, ал. 3 от КЗ.

Ищецът заявява, че поддържа всички наведени твърдения в исковата молба относно механизма на ПТП, вината на водача на лек автомобил марка Т., модел Я. с рег.№ РВ****АЕ, собственост на Д. Н. Х., ЕГН *****, управлявано от лицето Д. Н. Х., ЕГН ***** и причинно-следствената връзка между произшествието и настъпилите вреди за ищеца

Постъпил е **допълнителен отговор**, с който ответникът взема становище, че е изцяло несъстоятелно твърдението, че всички елементи от фактическия състав са установени със сила на присъдено нещо в рамките на воденото наказателно производство.

В рамките на наказателното производство и в съответствие със своите правомощия, наказателният съд изследва само и единствено изпълнителното деяние на престъпния състав.

Всички останали елементи на претенцията за обезвреда, включително размера на дължимото обезщетение, било то за имуществени или неимуществени вреди е обект на изследване в рамките на гражданското производство и задължителната сила на присъдата не ги обхваща.

Считат за несъстоятелно твърдението, че вината за произшествието е само и единствено на застрахования при АЗД „А.“ водач, доколкото съпричиняването не е елемент от фактическия състав на престъплението и наказателният съд не е длъжен да го изследва.

Поддържа твърдението за прекомерност на претенцията за неимуществени вреди.

Посочва, че неправилно ищецът се позовава на нарастване на цените на живота. Счита, че същото няма каквото и да било отношение към определяне на дължимото обезщетение. Обезщетението следва да бъде определено към

един точен момент, а именно датата на настъпване на събитието и всяко последващо изменение на обществената конюнктура е ирелевантно.

Излага съображения, че за определяне на обезщетението следва да се имат предвид конкретни обстоятелства, включително обществената и икономическа конюнктура в страната като цяло и в региона в частност, както и доходите които е получавало и е могло да получи съответното лице.

Твърди, че претенция не съответства на обществената и икономическа конюнктура към датата на настъпването на събитието и цели единствено неоснователно обогатяване, снабдявайки увреденото лице със средства, които иначе би могло да заработи за период от пет или десет години.

Поддържа възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия М..

Отбелязва, че същото не е изследвано в хода на наказателното производство, доколкото не съставлява част от изпълнителното деяние и е единствено в правомощията на граждански съд да определи дали и доколко има такова.

Счита за изцяло ирелевантно позоваването на събрани в рамките на друго производство доказателства, както и на мотивите на наказателния съд, доколкото същите не съставляват доказателства пред настоящата инстанция.

Не на последно място, посочва, че следва да се има предвид, че съпричиняването по своя характер не е задължително да представлява закононарушение, а е достатъчно да се изразява в такова поведение, което е способствало за настъпването и/или задълбочаването на вредата.

Посочва, че освен законовите изисквания, всеки човек следва да полага минимална и разумна грижа за собствения си живот и здраве, а в случай че не я е положил, няма право да търси обезщетение за собственото си небрежно поведение.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Безспорно е установено, че на 19.07.2024г. около 13.45ч. по път 6602 км 1+600 в землището на община С.З., на кръстовището, разположено на вход-изход към с.Б. и гр.С.З. е настъпило ПТП между лек автомобил марка Ф., модел П. с рег.№ СТ***СМ, управлявано от лицето И. П. М. и пътник, пътуващ на предна дясна седалка П.Н. М.а и лек автомобил марка Т., модел Я. с рег.№ РВ****АЕ, управлявано от Д. Н. Х..

Не е спорно, че към датата на ПТП, управляваният от Д. Н. Х., ЕГН ***** лек автомобил марка Т., модел Я. с рег.№ РВ****АЕ е имал сключена задължителна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите при „З.А.Д.А.“ АД - гр.С., със застрахователна полица № ВВ/11/124001473623 с покритие /10.05.2024г. до 09.05.2025г./.

Видно от приложеното НОХД № 1395/2025 г. по описа на Районен съд - С.З., с протоколно определение от 29.05.2025 г., съдът е одобрил постигнатото споразумение, като Д. Х. е признат за виновен за това, че на 19.07.2024 г., на 19.07.2024г. по път 11-6602, km 1+163 на кръстовище с път 66614, в землището на гр.С.З., при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка Т., модел Я. с рег.№ РВ **** АЕ е нарушил правилата за движение, посочени в закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и ППЗДВП /чл. 50, ал. 1 ЗДвП и чл. 46, ал. 2 ППЗДВП и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на повече от едно лице, а именно на две лица, изразяваща се в:

на И. М. - двустепенна средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на гръдна кост, причинило трайно затруднение на движението на снагата за срок по-дълъг от 30 дни, както и контузия на десния бял дроб, набиране на кръв в дясна плеврална кухина, причинило разстройство на здравето, временно опасно за живота

на П. М.а - двустепенна средна телесна повреда, изразяваща се в гръдна травма /двустранина контузия на гръден кош със счупване на гръдната кост, счупване на III,IV,V,VI,VII ребра вдясно и IV,V,VI ребра вляво, контузия на десен бял дроб с набиране на въздух в дясната плеврална кухина/, причинили разстройство на здравето, временно опасно за живота и трайно затруднение на движението на снагата за срок по-дълъг от 30 дни - престъпление по чл. 343,ал.3, буква „а“, вр. ал. 1,б. „б“, вр. чл.342, ал.1 от НК.

На 19.06.2025г. ищецът, съгласно чл. 380 от КЗ отправил пред „З.А.Д.А.“ АД писмена застрахователна претенция за заплащане на застрахователно обезщетение в размер на 100 000 лв. или равностойността на сумата в евро – 51 129, 19 евро във връзка с всички неимуществени вреди, които е претърпял вследствие на процесното застрахователно събитие, която била заведена от ответника под ликвидационна преписка по щета № 10025100102007Н, получено на 23.06.2025г.

С писмо изх. № 10025-КЗ-2530/11.09.2025г. З.А.Д.А.“ АД отказало да изплати обезщетение на ищеца с мотива, че „не се установяват по категоричен начин, както твърдените вреди, така и основателността на претенцията“.

От заключението на автотехническата експертиза се установява следното:

Произшествието е настъпило на 19.07.2024 г., около 13:45 ч., на кръстовището на път 6602, км. 1+600 с околоръстен път на с. Б., в светлата част на денонощието, суха асфалтова настилка. Лек автомобил Ф. П. се е движил в посока изток, към гр.С.З.. Автомобилът се движи по път с предимство и е навлязъл в кръстовището от западния му вход с посока на движение направо, за излизане от кръстовището през източния изход. В същия момент л.а.Т. Я. е навлязъл в кръстовището от южния му вход. Автомобилът се е движил по път без предимство, но водачът не е спрял за да осигури предимство за преминаване на л.а.Ф.. Настъпил е удар, при който са

контактували предна дясна странична част на л.а.Ф. с предна челна част на л.а.Т. След този първи удар, л.а.Ф. се е отклонил неконтролирано напред и в ляво, преминал е през лентите за насрещно движение и се е ударил с предна лява част в мантинелата на североизточния край на платното за движение. В същото време след първия удар л.а.Т. се е завъртял по часовата стрелка и едновременно с това се е придвижил надясно, навлязъл е в лентите за насрещно движение и със задна лява врата се е ударил в предна челна предимно лява част на л.а.Д.. В резултат на този втори удар, л.а.Т. се е завъртял обратно на часовата стрелка и е спрял в ляво от л.а.Д., с предна част насочена на изток, към С.З.. В момента на описания удар, л.а.Д. се е намирал на източния вход на кръстовището, в лентата за движение направо, на запад, към с. Б..

Анализът на събрания доказателствен материал показва, че причината за настъпване на процесното ПТП е навлизането на л.а.Т. в кръстовището при наличие на движещ се по пътя с предимство л.а.Ф.. Ударът е настъпил поради неправилните действия на водача на л.а. Т.. Той не е осигурил предимство за преминаване през кръстовището на л.а. Ф..

Водачът на л.а.Т., Д. Н. Х. е имал техническа възможност да предотврати процесното ПТП. Било е необходимо и достатъчно с приближаване към южния вход на кръстовището, да се съобрази с пътен знак „Б-2 - стоп“, да спре и да осигури предимство на движещите се по път 6602, л.а.Ф. и л.а.Д.. След тяхното преминаване е можел да продължи в избраната от него посока.

От заключението на съдебномедицинската експертиза се установява следното:

На 19.07.2024 г. при настъпилото ПТП И. П. М. е получил следните травматични увреждания: Гръдна травма изразяваща се в счупване на гръдната кост, контузия на десния бял дроб, набиране на кръв в дясна плеврална кухина. Охлузвания на главата и ляво коляно. Порезни рани на десния долен крайник.

Счупването на гръдната кост е осъществило медикобиологичния квалифициращ признак трайно затруднение на движенията на снагата за срок по-дълъг от 30 дни и при правилно протичане на оздравителния процес до пълно възстановяване на движенията е бил необходим период от около 2-3 месеца.

Контузията на десния бял дроб с набиране на кръв в дясна плеврална кухина, сами по себе си, са осъществили медикобиологичния квалифициращ признак разстройство на здравето, временно опасно за живота, като тази опасност е преодоляна благодарение на оказаната високо специализирана медицинска помощ.

Останалите травматични увреждания са причинявали на ищеца временно разстройство на здравето, неопасно за живота и са осъществили медикобиологичния квалифициращ признак временно разстройство на

здравето, неопасно за живота.

Периода необходим за възстановяване от гръдната травма е бил в рамките на оздравителния период от счупването на гръдната кост, а периода за възстановяване от другите травматични увреждания е бил в рамките на 14-21 дни. Към момента, ако са налице белези, то ще са фини ръбци единствено по десния долен крайник от порезните рани.

На базата на изминалия дълъг период пострадалият към настоящия момент, би трябвало да е напълно възстановен от травматичните увреждания, получени при ПТП-то.

Описаните и установени травматични увреждания са от действието на твърди тъпи предмети и предмети с режещи ръбове и отговарят напълно да са получени в областта на гръдния кош от действието на предпазен колан, а останалите от действието на детайли в интериора в купето на катастрофирал лек автомобил и действието на счупени стъкла. Всички травматични увреждания са в пряка причинно следствена връзка с настъпилото ПТП.

Получените телесни увреждания са оказали неблагоприятно въздействие върху нормалното функциониране на организма и са били преодоляни благодарение на оказаната му високо специализирана медицинска помощ.

Не са налице негативни прогнози по отношение на физиологичното здравословно състояние на ищеца.

В делото не са налице медицински документи за персистираща /продължаваща/ симптоматика във връзка с получените при ПТП-то травми.

По делото са събрани гласни доказателства.

Свидетелят Р. И.ов М., който е син на ищеца посочва, че вследствие на ПТП – то, баща му имал счупена гръдна кост и кръв вътре. След като го изписали се наложило да си взема отпуск, да стои при него, защото постоянно го болеше. Първите две - три седмици се наложило да го води до тоалетна и да го къпи. Около два, три месеца го наглеждал. На легло бил първия месец, после започнал да се раздвижва по малко. Сега баща му изпитвал психически страх от шофиране, страдал от безсъние и все се връщал към катастрофата.

Свидетелката Д.В. М.а, която е снаха на ищеца посочва, че ищецът стоял около седмица в болницата, след което го изписали. Бил със счупена гръдна кост, с травми на дроба, с рани по главата, оплакване от коляното. След ПТП – то, за него се грижел основно сина му, като тези грижи продължили около два - три месеца. В рамките на повече от месец, ищецът имал нужда от сериозна помощ, да бъде придружаван, докато започнал да се изправя, и да стане по – стабилен. Според свидетелката, ищецът и до днес има болки, страх от пътуване и не иска да се качва в кола.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от](#)

КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на чл. 380 КЗ.

В случая, по делото не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение по сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на процесното ПТП – 19.07.2024 г., за л. а. Т., модел Я. с рег.№ РВ **** АЕ, при „З.А.Д.А.“ АД със застрахователна полица № ВГ/11/124001473623 с покритие /10.05.2024г. до 09.05.2025г./.

Съдът намира, че следва да приложи законната разпоредба на чл. 498, ал. 3 КЗ, която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. Следователно, изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

В изпълнение на изискването на разпоредбата на чл. 380 от КЗ, на 19.06.2025 г. ищецът, отправил пред „З.А.Д.А.“ АД писмена застрахователна претенция за заплащане на застрахователно обезщетение в размер на 100 000 лв. или равностойността на сумата в евро – 51 129,19 евро във връзка с всички неимуществени вреди, които е претърпял вследствие на процесното застрахователно събитие, която била заведена от ответника под ликвидационна преписка по щета № 10025100102007Н, получено на 23.06.2025г. С писмо изх. № 10025-КЗ-2530/11.09.2025 г. „З.А.Д.А.“ АД - отказало да изплати обезщетение на ищеца с мотива, че „не се установяват по категоричен начин, както твърдените вреди, така и основателността на претенцията“.

Поради това, съдът намира, че предявеният иск за неимуществени вреди е допустим.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

По делото безспорно се установи, че телесните повреди на И. П. М. се намират в пряка и непосредствена причинна връзка с виновното и противоправно поведение на водача на л. а. Т., модел Я. с рег.№ РВ **** АЕ, което е установено със споразумение от 29.05.2025 г. по НОХД № 1395/2025 г. по описа на Районен съд - С.З.. Съгласно нормата на чл. 383, ал. 1 НПК одобреното споразумение има последиците на влязла в сила присъда, която

според чл. 300 от ГПК е задължителна за гражданския съд, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

Поради това съдът приема, че в настоящия случай деянието на водача на л. а. Т., модел Я. с рег.№ РВ **** АЕ осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по [чл. 45 от ЗЗД](#). Следователно отговорността на застрахователя „З.А.Д.А.“ АД по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) следва да бъде ангажирана.

Относно размерът на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

Видно заключението на съдебномедицинската експертиза, вследствие на процесното ПТП, ищецът е получил гръдна травма изразяваща се в счупване на гръдната кост, контузия на десния бял дроб, набиране на кръв в дясна плеврална кухина, охлузвания на главата и ляво коляно и порезни рани на десния долен крайник. Счупването на гръдната кост е осъществило медикобиологичния квалифициращ признак трайно затруднение на движенията на снагата за срок по-дълъг от 30 дни и при правилно протичане на оздравителния процес до пълно възстановяване на движенията е бил необходим период от около 2-3 месеца. Контузията на десния бял дроб с набиране на кръв в дясна плеврална кухина, сами по себе си, са осъществили медикобиологичния квалифициращ признак разстройство на здравето, временно опасно за живота, като тази опасност е преодоляна благодарение на оказаната високо специализирана медицинска помощ. Останалите травматични увреждания са причинявали на ищеца временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Периода необходим за възстановяване от гръдната травма е бил в рамките на оздравителния период от счупването на гръдната кост, а периода за възстановяване от другите травматични увреждания е бил в рамките на 14-21 дни.

От свидетелските показания, които съдът изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви се установява, лечебният и възстановителен период на ищеца е бил около два месеца, изпитвал е силни болки, не е можел да се обслужва сам за някои хигиенни нужди. Неминуемо вследствие на ПТП – то, ищецът е преживял и силен емоционален стрес.

С оглед изложеното съдът приема, че вследствие на претърпените травми при процесното ПТП, ищецът е претърпял значителни болки и страдания, което е довело до ограничения от личен, битов и социален характер. Ето защо съобразявайки посочените обстоятелства, възрастта на ищеца – 70 години, към момента на ПТП – то, както и факта, че към момента е налице пълно възстановяване, съдът приема, че справедливо обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди би била **сумата от 50 000 лв. /25 564,59 евро/.**

По възражението за съпричиняване.

В разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е предвидена възможност за намаляване на обезщетението за вреди от деликт, но намаляването на обезщетението е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване по смисъла на закона, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал виновно. Приложението на посоченото правило е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създавал предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е налице причинна връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат. В този смисъл е и задължителната съдебна практика - т. 7 на ППВС № 17/63 г.

Ответното дружество е направило възражение, че ищецът при приближаване на кръстовище се е движил с превишена и несъобразена скорост и при възникналата опасност не е направил опит да намали или спре.

Съпричиняването по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД не може да почива на предположения и намаляването на дължимото обезщетение за вреди от деликт на това основание предполага доказвани по безспорен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за вредоносния резултат като е създавал условия или е улеснил неговото настъпване. Тежестта за доказване на възражението за съпричиняване е на ответното дружество, което в настоящия случай не установи, че пострадалият при приближаване на кръстовище се е движил с превишена и несъобразена скорост и при възникналата опасност не е направил опит да намали или спре. Поради това съдът намира, че това възражение за съпричиняване е неоснователно.

По иска за законна лихва.

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2 - ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция,

стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от размера на застрахователната сума.

Ищецът претендира законна лихва от 06.01.2025г. - датата на уведомяването на застрахователя за настъпилия пътен инцидент. По делото са представени доказателства, че ищецът е предявил застрахователна претенция пред застрахователя за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди на 23.06.2025 г. Следователно съдът като съобрази горепосочените разпоредби и при липса на други данни следва да приеме, че **23.06.2025 г.** е датата, от която следва да се присъди законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди **50 000 лв. /25 564,59 евро/** като за периода от **06.01.2025 г. до 22.06.2025 г. искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.**

Предвид гореизложеното съдът намира, че „З.А.Д.А.“ АД следва да заплати на И. П. М. сумата от **50 000 лв. /25 564,59 евро/**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се във физически и психически болки, страдания и неудобства, които са в резултат на ПТП настъпило на 19.07.2024 г. на път 6602 км 1+600 в землището на община С.З., на кръстовището разположено на вход-изход към с.Б. и гр.С.З., причинено от Д. Н. Х., при управление на лек автомобил марка Т., модел Я. с рег. № РВ **** АЕ, ведно със законната лихва върху сумата от 23.06.2025 г. - датата на предявяване на застрахователната претенция до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск над сумата от **50 000 лв. /25 564,59 евро/** до претендирания размер от **100 000 лв. /51 129, 19 евро** и искът за законна лихва за периода от **06.01.2025 г. до 22.06.2025 г. като неоснователни.**

По отговорността за разноски:

В хода на производството е представен договор за правна защита и съдействие сключен с ищеца, в който е обективизирано договорено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДв с адв. П. П..

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен за определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Доколкото актовете на СЕС за задължителни за българските съдилища, претендираното от адв. П. П. адвокатско възнаграждение следва да бъде определено от съда по посочените по - горе критерии.

В конкретния случай предметът на делото е пряк иск на пострадало лице към застрахователя по застраховка "Гражданската отговорност на автомобилистите" за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди при ПТП. Направено е възражение на ответника за съпричиняване и доказателствени искания за установяване на обстоятелствата, относими към приложението на чл. 52 и чл. 51, ал. 2 ЗЗД, които по правило и по своя характер са очаквани процесуални действия по такъв вид дела. Съдът намира, че в настоящия случай делото не се характеризира с фактическа сложност откъм установяване на механизма на ПТП, доколкото е налице влязло в сила Споразумение по приложеното НОХД № 1395/2025 г. по описа на Районен съд – С.З., с което е установено, че травмите на ищеца се намират в пряка и непосредствена причинна връзка с виновното и противоправно поведение на водача на застрахования автомобил при „З.А.Д.А.“ АД. Не е налице и правна сложност при преценка основателността на исковете, по които е формирана и съдебна практика, а развитието на производството е типично за дела от този вид. Поради това съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото, следва да е определи адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска защита на ищеца **И. П. М. в размер на 8 000 лв. /4 090, 34 евро/.**

С оглед изхода на делото „З.А.Д.А.“ АД следва да заплати на адв. П. П. адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищеца **в размер на 4 000 лв. /2 045, 17 евро/ съразмерно с уважената част от иска.**

Ответното дружество е направило в настоящото производство следните разноски: възнаграждение за изготвяне на съдебномедицинска експертиза в размер на 500 евро, възнаграждение за изготвяне на автотехническа експертиза в размер на 400 евро. Съдът на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 евро. **Или така общият размер на разноските е 1 000 евро.**

С оглед изхода на делото И. П. М. следва да заплати на „З.А.Д.А.“ АД направените по делото разноски **в размер на 500 евро съразмерно с отхвърлената част от иска.**

С оглед изхода на делото „З.А.Д.А.“ АД и на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса **в размер на 2 000 лв./ 1 022,58 евро/.**

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените сума следва да се превалутират по правилата на [чл. 12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е

постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „З.А.Д.А.“ АД, с ЕИК **** със седалище и адрес на управление: гр. С., ***** да заплати на И. П. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С.З. ул. *****, действащ чрез пълномощника си адв. П. Ж. П., със служебен адрес: гр.С.З., ***** сумата от **25 564,59 евро /50 000 лв./**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се във физически и психически болки, страдания и неудобства, които са в резултат на ПТП настъпило на 19.07.2024 г. на път 6602 км 1+600 в землището на община С.З., на кръстовището разположено на вход-изход към с.Б. и гр.С.З., причинено от Д. Н. Х., при управление на лек автомобил марка Т., модел Я. с рег. № РВ **** АЕ, ведно със законната лихва върху сумата от 23.06.2025 г. - датата на предявяване на застрахователната претенция до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск над сумата от **25 564,59 евро /50 000 лв./** до претендирания размер от **51 129, 19 евро /100 000 лв./** и искът за законна лихва за периода от **06.01.2025 г. до 22.06.2025 г.** като неоснователни.

Горепосочената сума може да бъде заплатена по следната банкова сметка: IBAN: *****, BIC: WPBVBGSF, при „Ю.Б.“ АД – клон С.З., с титуляр адв. П. Ж. П..

ОСЪЖДА „З.А.Д.А.“ АД, с ЕИК **** със седалище и адрес на управление: гр. С., ***** да заплати на адв. П. П. от АК – С.З., с адрес: гр. С.З., ***** адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищеца в размер на **2 045, 17 евро /4 000 лв./** съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА И. П. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С.З. ул. *****, действащ чрез пълномощника си адв. П. Ж. П., със служебен адрес: гр.С.З., ***** да заплати на „З.А.Д.А.“ АД, с ЕИК **** със седалище и адрес на управление: гр. С., ***** направените по делото разноски в размер на **500 евро** съразмерно с отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА „З.А.Д.А.“ АД, с ЕИК **** със седалище и адрес на управление: гр. С., ***** да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на **1 022,58 евро /2 000 лв./**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____